

॥ २१ ॥ २ ॥ हता आरक्षारक्षकर्तारोयस्यांसा भूततरुः इमशानवक्षस्तद्वदगम्याभूततरुमाया भूतनरायेति पाठे भूतप्रायनरेत्यर्थः शावभूतनरायेति प्राचां पाठः स्पष्टार्थः शवएवशावः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥
 क्वचिद्वारैः क्वचिच्छुद्धैः क्वचिद्राजभिरातुरैः ॥ परस्परभयाच्चैव शून्यभूयिष्ठनिर्जना ॥ २१ ॥ गतदेवतसंस्थानावद्वलोकनिराकृता ॥ गोजाविमहिषीहीनापर
 स्परपराहता ॥ २२ ॥ हतविप्राहतारक्षाप्रनष्टौषधिसंचया ॥ सर्वभूततरुप्रायावभूववसुधातदा ॥ २३ ॥ तस्मिन्प्रतिभयेकालेक्षतेधर्मयुधिष्ठिर ॥ बभूवुः क्षुधि
 तामर्त्याः खादमानाः परस्परं ॥ २४ ॥ ऋषयोनियमांस्त्यक्त्वापरित्यज्याग्निदेवताः ॥ आश्रमान्संपरित्यज्यपर्यधावन्नितस्ततः ॥ २५ ॥ विश्वामित्रोऽथ भगवा
 न्महर्षिरनिकेतनः ॥ दुधापरिगतो धीमान्समंतात्पर्यधावत ॥ २६ ॥ त्यक्त्वा दारांश्च पुत्रांश्च कस्मिंश्च जनसंसदि ॥ भक्ष्याभक्ष्यसमो भूत्वानिरग्निरनिकेतनः
 ॥ २७ ॥ सकदाचित्परिपतन्श्च पचानां निवेशनं ॥ हिंसाणां प्राणिघातानामाससादवनेकचित् ॥ २८ ॥ विभिन्नकलशाकीर्णंश्च चर्मच्छेदनायुतं ॥ वराहखर
 भग्नास्थिकपालघटसंकुलं ॥ २९ ॥ मृतचैलपरिस्तीर्णं निर्माल्यरुतभूषणं ॥ सर्पनिर्मोकमालाभिः कृतचिह्नकुटीमणं ॥ ३० ॥ कुक्कुटारावबहुलंगदं भव्यनिना
 दितं ॥ उद्धोषद्भिः खरैर्वाक्यैः कलहद्भिः परस्परं ॥ ३१ ॥ उलूकपक्षिध्वनिभिर्देवतायतनैर्वृतं ॥ लोहघंटापरिष्कारंश्च यूथपरिवारितं ॥ ३२ ॥ तत्प्रविश्य क्षुधावि
 ष्टो विश्वामित्रो महानृषिः ॥ आहारान्वेषणे युक्तः परंयत्नं समास्थितः ॥ ३३ ॥ न च क्वचिद्विदत्सभिक्षमाणोपिकौशिकः ॥ मांसमन्नं फलं मूलमन्यद्वा तत्र किंचन
 ॥ ३४ ॥ अहो रुच्छ्रं मया प्राप्तमिति निश्चित्य कौशिकः ॥ पपात भूमौ दौर्बल्यात्तस्मिंश्चां डालपक्वणे ॥ ३५ ॥ संचितयामास मुनिः किं नु मे सुकृतं भवेत् ॥ कथं व
 थान्मृत्युः स्यादिति पार्थिवसत्तम ॥ ३६ ॥ सददर्शश्च मांसस्य कुतंत्री विततां मुनिः ॥ चांडालस्य गृहे राजन्सद्यः शस्त्रहतस्य वै ॥ ३७ ॥ संचितयामास तदा सैन्यं
 कार्यमितो मया ॥ नहीदानीमुपायो मे विद्यते प्राणधारणे ॥ ३८ ॥ आपत्सु विहितं सैन्यं विशिष्टं च महीयसः ॥ विप्रेण प्राणरक्षार्थं कर्तव्यमिति निश्चयः ॥ ३९ ॥
 हीनादादेयमादौ स्यात्समानात्तदनंतरं ॥ असंभवे वाददीत विशिष्टादपि धार्मिकात् ॥ ४० ॥ सोहमं त्यावसायानां हाराम्येनां प्रतिग्रहात् ॥ न सैन्यदोषं पश्यामि ह
 रिष्यामि श्वजाघर्णी ॥ ४१ ॥ एतां बुद्धिं समास्थाय विश्वामित्रो महामुनिः ॥ तस्मिन्देशे ससुष्वापश्च पचो यन्न भारत ॥ ४२ ॥ सविगाढां निशां दृष्ट्वा सुप्ते चांडा
 लपक्वणे ॥ शनैरुत्थाय भगवान्प्रविवेश कुटीमतः ॥ ४३ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥